

L'estat de les finances públiques ▶ La fiscalitat territorial

Pàgines 16 a 18 <<<

El puzle de l'IRPF

Després de l'anunci d'Aguirre de rebaixar encara més l'impost, la disparitat autonòmica de tipus superarà els 4 punts = Els experts no descarten alguns canvis de residència de directius

AGUSTÍ SALA
BARCELONA

«Que pugui o no l'IRPF no m'afecta molt». És el contundent comentari que va fer en una conversa una de les fortunes d'aquest país sobre l'impacte que, al seu entendre, tindria l'increment de fins a set punts aprovat pel Govern del PP en el principal tribut del sistema fiscal espanyol. I és que els rics, el que es diu rics, acostumen a tributar per gravàmens molt més baixos, com l'1% de les Sicav, un dels seus vehicles d'inversió.

En els trams alts de l'IRPF hi ha essencialment assalariats, de luxe, però assalariats. Segons les dades d'Hisenda, el 2009 hi havia uns 84.000 contribuents, el 0,45% del total, amb una base imposable general superior a 150.000 euros; d'aquests uns 30.000 a Madrid i 19.000 a Catalunya.

Però la disparitat autonòmica creix, com al seu dia va passar amb el gravamen sobre les herències, com un autèntic puzle. I després de l'última mesura del Govern popular, a aquests nivells, comença a haver-hi grans diferències en la factura fiscal. I ni tan sols el PP segueix una mateixa línia. Esperanza Aguirre, la presidenta madrilenya, ha tornat a prendre el principal gravamen sobre les rendes com a caixa de reclutament i per eixamplar encara més la distància entre el tipus màxim que aplica i que actualment és del 51,90%, encara que preveu abaixar-lo; i la resta de comunitats. Només l'igualta la Rioja. El País Valencià, tot i ser un altre territori del PP, ja ha decidit que elevarà el tipus màxim, cosa que el portarà fins al 54%.

PATRIMONI / Madrid podria rebaixar-lo en el seu tram fins a situar-lo en el 50,9%, però encara no està decidit. Aquesta comunitat segueix bonificant a més a més el 100% del impost de patrimoni, mentre que altres comunitats populars han optat per cobrar-lo després que el PSOE decidís reinstaurar-lo durant dos anys. Castella i Lleó o Galícia, entre altres, no han pujat ni abaixat el seu tram de l'IRPF i el tipus màxim quedarà en el 52%.

En qualsevol cas, la diferència de Madrid, la comunitat amb el gravamen màxim de l'IRPF més baix, respecte a Catalunya, que, després de la mesura de l'Executiu de Mariano Rajoy, arriba al 56% per als ingressos de més de 300.000 euros, pot suposar pagar fins a un 8% més. És una tarifa que no es veia des que Josep Borrell era secretari d'Estat d'Hisenda amb Felipe González fa uns 20 anys.

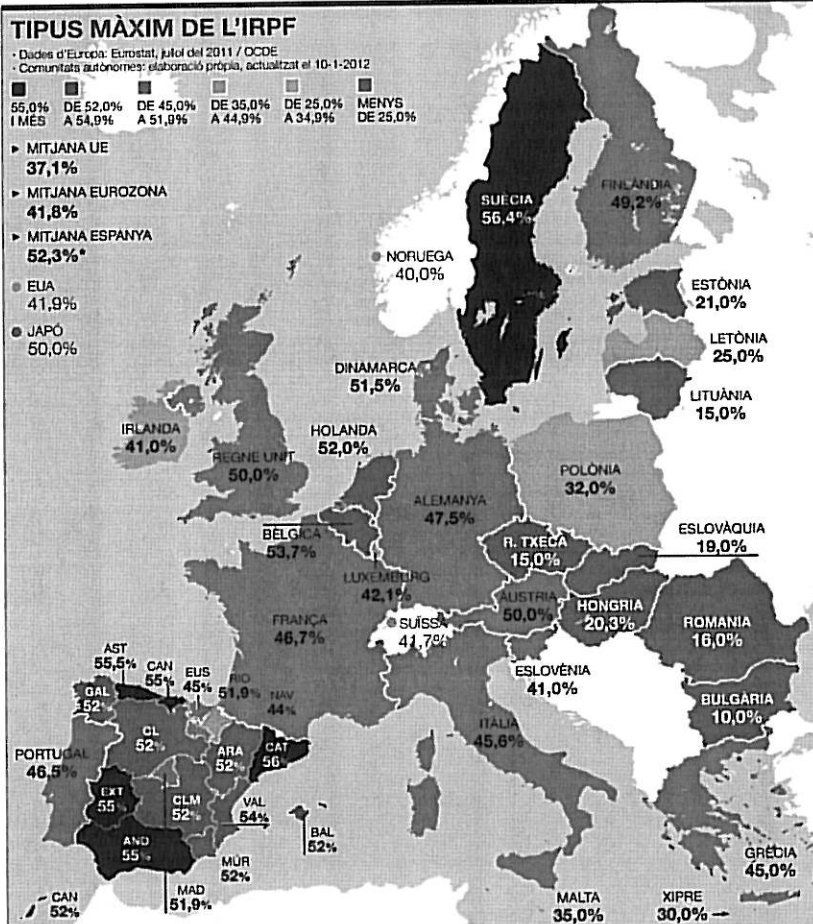
Després que el tripartit a

TIPUS MÀXIM DE L'IRPF

Dades d'Europa: Eurostat, juliol del 2011 / OCDE
Comunitats autònomes: elaboració pròpia, actualitzat el 10-1-2012

55,0% DE 52,0% DE 45,0% DE 35,0% DE 25,0% MENYS
IMES A 54,9% A 51,9% A 44,9% A 34,9% DE 25,0%

- ▶ MITJANA UE: 37,1%
- ▶ MITJANA EUROZONA: 41,8%
- ▶ MITJANA ESPANYA: 52,3%*
- ELIA: 41,9%
- JAPÓ: 50,0%

Fuente: Eurostat / OCDE / elaboración propia

EL PERIÓDICO

LA PUJADA

Després de l'alça decidida per Rajoy la tarifa de l'impost s'assembla a Catalunya a la de fa uns 20 anys

LES ESTRATÈGIES

Unes comunitats del PP, com Madrid, han optat per abaixar el gravamen, i d'altres, en canvi, per pujar-lo

Catalunya decidís crear dos trams de la tarifa, per als ingressos de més de 120.000 euros i de més de 175.000, als quals després es va sumar el Govern de José Luis Rodríguez Zapatero, els catalans amb ingressos alts ja eren els que més tributaven per l'IRPF, amb el 49% (23,5% pel tram estatal i 25,5% per l'autonòmic). La factura puja més ara per a les rendes de més de 300.000 euros i se situa com en els països nòrdics. I això malgrat que quan CiU estava a l'oposició va criticar la pujada del tripartit. Ara, necessitat financera obliga, la manté.

«A part de l'impacte econòmic té un efecte psicològic, del qual, per exemple, Madrid, amb la seva capacitat d'atracció, fa bandera», afirma Valentí Pich, president del Consell General de Col·legis d'Economistes. «La veritat és que aquesta tipus

poden influir en decisions d'ubicació d'alguns executius», afegeix. Això, especialment, pot passar en casos en què aquests viuen a cavall entre Barcelona i Madrid. Si ja s'havia complicat l'IRPF després que hi hagués comunitats autònomes que decidissin pujar el seu tram (el 50% de l'impost) i altres que optessin per abaixar-lo, ara, després de l'alça del Govern en la seva part, encara s'emboïca més per als ingressos alts. Rafael Núñez, soci responsable de l'Àrea de People Services de KPMG Advocats, recorda que els més afectats són pocs. «Em costa de creure que es produeixin grans transvasaments de residències, però tot està per veure», afegeix. Amb tot, ja hi ha directius que tenen la calculadora a la mà. Per a una renda de 300.000 euros anuals hi pot haver uns 12.000 euros d'estalvi. ■

El PSC i ERC s'allunyen dels pressupostos de Mas i deixen camí lliure al PP

JOSERICO
BARCELONA

Dos dels potencials socis de CiU en els pressupostos del 2012, el PSC i ERC, comencen a adaptar les seves estratègies per justificar una esmena a la totalitat que està «cantada» per als socialistes i que ja no descarten els republicans. Els dos partits estan enviant aquesta setmana missatges al Govern per advertir-li que el temps s'acaba i les seves peticions no obtenen resposta. Volen arribar a esgotar les negociacions, però comencen a agafar distància, cosa que deixa el camí lliure perquè es rediti l'acord amb un PPC que, també com a part de la seva estratègia, es fa pregar.

El termini per presentar esmenes a la totalitat finalitza dilluns i, ara mateix, els tres grups s'irregulen de fer aquest pas. Fins i tot els populars, que han decidit fer casus belli de la taxa turística. El PPC no es tanca a negociar un impost que gravi les pernociacions, però exigeix que es desvinculi aquest debat dels pressupostos. En les últimes hores, el portaveu del Govern, Francesc Homs, i dirigents de CiU han reiterat la seva disposició a modular aquesta taxa, així com el controvertit euro per recepta, per no dinamitar la negociació amb els populars.

ICV-EUiA i el Grup Mixt

secunden el ple sobre les retallades que planteja el PSC

En canvi, ERC secunda sense fisures la taxa turística. Amb els republicans, la discrepància hi va ser des del primer moment, i no s'ha mogut en l'últim mes, en les fonts d'ingressos previstes en els comptes. Relegant la crítica a les retallades, Esquerra reclama un impost sobre els dipòsits bancaris i recuperar part de l'impost de successions. El seu líder, Oriol Junqueras, ha multiplicat les seves intervencions públiques per pressionar CiU i esgotar fins al final la negociació, amb l'objectiu de responsabilitzar només els nacionalistes d'un possible fracàs.

¿QUI MOU FITXA? / El PSC està igual d'impacient, tot i que no pensa prendre la iniciativa perquè, en paraules de Joaquim Nadal, «és el Govern el que necessita sis vots i ha de triar». Els socialistes volen que es replanegin les retallades i, per fer-ho, forçaran un ple monogràfic sobre mesures d'austeritat. ICV-EUiA, Solidaritat i Ciutadans han afegit la seva firma a la proposta, que CiU veu com un intent de «marejar la perdició». ERC no ha firmat, però no veu malament el debat, mentre que el PPC va plantejar un altre ple sobre polítiques d'ocupació. ■